اَلْآخِرَةُ

AHİRET

Kur'an-ı Kerim'de en çok geçen terimlerden biridir. Kelime anlamıyla, sonra, sonradan gelen, daha sonra olacak olan demektir. Kur'an bu kelimeyi, karşıtı olan ûla (önceki, önce olan) kelimesi اَلْأُولٰى ile birlikte de kullanır. Ahiret-ûla ilişkisinde Kur'an'ın benimsediği evrensel ilke şöyle verilmektedir:

"Şu bir gerçek ki, ahiret senin için ûladan daha hayırlıdır." (Duha, 4) Ahiret kavramı, Kur'an diyalektiği açısından baktığımızda şöyle ifadeye konulmaktadır: İçinde bulunduğumuz anın ardından gelen zaman ve içinde bulunduğumuz boyutun üstündeki boyut. Ahiret, mutlak anlamda, daha sonrası şeklinde ifade edilebilir, Bulunduğumuz an ve boyut ne olursa olsun, onun bir sonrası ve üstü vardır. O halde, ahirete iman, en geniş anlamda, hayatın ve oluşun sürekliliğine, değişmenin kaçınılmazlığına imandır. Her an bir önceki ana göre ahirettir. İnsan bu ahiretler serisinden her birinin hesabını vermek durumundadır. Ahiret kavramıyla ortaya konan idrak, yaratıcı ruhun her an yeni bir oluş sergilediği ve bir önceki halini noksan görmesi gerektiği gerçeğidir.

Kur'an'ın ahiretle ilgili tespitleri incelendiğinde, şu sonuçlara ulaşılabilmektedir: Her sonraki an bir öncekinden daha ileri ve üstündür. Çünkü hayat geriye adım atmaz. Gidiş genelde iyiye ve güzeledir. Bundan çıkabilecek bir sonuç da şudur:

Sonsuz sayıda ahiret vardır. Çünkü oluşun ve insanın tekâmül aşamaları sonsuzdur. Ancak şunu da unutmamak gerekir. Kur'an-ı Kerim, ahiretle insanlığın son hesap gününü de kastetmektedir ki, biz bunu günlük dilde bazen mahşer, bazen de kıyamet terimi ile ifade etmekteyiz, (bk. burada, Kıyamet ve Haşr madl.) Bu son anlamda ahiret, ahiret hayatı ve ahiret yurdu olarak dile getirilmektedir ki, en geniş anlamıyla, ölümden sonraki hayat demektir. Ve bu anlamda ahirete iman, sonsuz kurtuluşu garantilemede şart koşulmaktadır.

Akletmek →